

И тъй, за да не се заблуждава отъ външния свѣтъ, човѣкъ първо трѣбва да изучи сжщината на своя животъ, отношението му къмъ разумната природа, къмъ реалността, която го обикаля. За човѣка не е важно, какъвъ е той по народностъ, българинъ, англичанинъ или французинъ. За него е важно, какви сж отношенията му къмъ разумната природа. Че нѣкой билъ българинъ, англичанинъ или французинъ, това нищо не допринася за неговото щастие. Името не прави човѣка щастливъ, нито може да го спаси. Името може да спаси човѣка само тогава, когато въ него има редъ и законностъ. Истински човѣкъ е този, който има правилни отношения къмъ природата. За такъвъ човѣкъ не важи, дали е българинъ, англичанинъ, французинъ или какъвъ и да е. Който нѣма правилни отношения къмъ природата, той не е осигуренъ въ живота. Хората се осигуряватъ по различни начини, но все неосигурени оставатъ. — Защо? — Защото иматъ единъ неприятель, отъ когото не могатъ да се освободятъ. — Кой е този неприятель? — Смъртъта. Никой не може да избегне отъ смъртъта. Беденъ или богатъ, ученъ или простъ, добъръ или лошъ, всички хора ще влѣзатъ въ обятията на смъртъта. Тѣ се стремятъ къмъ безсмъртието, но още не сж го постигнали. Като умре човѣкъ, дйдатъ свещеници да го опѣватъ, да му четатъ молитви, ни нищо не помага. Умрѣлиятъ иска да се молятъ за него, да му освѣтятъ пжтя, но никой не може да му помогне. — Защо? — Защото съвременнитѣ хора нѣматъ отношения къмъ живата природа, къмъ Първичната Причина на нѣщата, къмъ Първичното Начало, отъ което сж излѣзли. Съвременнитѣ хора нѣматъ представа за Бога. Тѣ Го опредѣлятъ по нѣкакъвъ начинъ, но това опредѣляне е подобно на описанието, което даватъ, запримѣръ, за българина. Тѣ казатъ: Българинътъ е човѣкъ, който има височина еди-колко си сантиметра, съ черни или кафяви очи, съ мургаво лице и т. н. Това е донѣкъде само външно описание на българина, което ни най-малко не характеризира сжщината на българина. Българинъ е онзи, който има абсолютно здрав тѣло, свѣтълъ умъ, благородно сърдце, силна воля, възвшена душа и мощенъ духъ. Българинътъ трѣбва да има драво тѣло, което да благоухае, навсѣкъде да разнася своя ароматъ; умътъ му трѣбва надалечъ да свѣти; той трѣбва да има такава сърдце, което всички да сгрѣва; той трѣбва да има такава воля, че, дето, мине всичко да изправи, който нѣма тия качества, той не може да се нарече българинъ. Това,